

СЛОВО

ЗА МЪСОПОСТНАТА НЕДЪЛЯ.

*„Опрѣделенно е на човѣкътъ
„веднѣжъ да умрѣ; а послѣ
„това го чака сждѣ.*

Казано е въ една книга, какво Филипъ царь Македонский ималъ при себѣ си единъ слуга, на когото работата му било само това: сѣкоя заранъ да дохожда при вратата на царската спалня и да му извиква, „Филипе! помни че си смъртенъ човѣкъ!“ Този царь, братия, с живѣлъ у идолопоклоническитѣ врѣмена и ние виждаме, че съ тия си думи той засрамва мнозина отъ днешнитѣ Християни, кои вмѣсто да си наумѣватъ сѣкога, че сѣ смъртни, глѣдѣтъ колкото могатъ да забравятъ това. — Дано днесъ у тия си кѣси думи да обрнемъ вниманието си върху това нѣщо и, спорѣдъ думитѣ Моисееви, да станемъ по-мѣдри и да размислюваме за конецътъ на днитѣ си. И наистина да ли толкова смъртъта е тѣжка, за която ни са заповѣдва да мислимъ на сѣки часъ?

Да, — отъ едното имя на смъртъта намъ ни са струва и показва ни са да е нѣщо страшно и грозно; нѣ кой може ни каза какво нѣщо е самата смъртъ? Никой до сега отъ роднитѣ ни, отъ съсѣдитѣ ни не са е върналъ отъ гробътъ и да ни каже каква е тя. За да познаемъ наздраво какво нѣщо е смъртъта, трѣбва да глѣдаме,